

vundet Tilslutning ikke blot her i Tinget, men ogsaa i det andet Ting, og jeg kan for mit Vedkommende fuldt ud tiltræde, at der indgaar en saadan Bestemmelse i Forslaget. Den er dog undergaaet en mindre betydende Ændring under Behandlingen i Landstinget, idet man har søgt at bringe Affattelsen i bedre Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser, idet Ekspropriationen, hvor den ikke kan undgaa, for Fremtiden skal foregaa i Overensstemmelse med Lov af 20. August 1853 og foretages af de kommunale Myndigheder. Dette er i og for sig en ret uvæsentlig Ændring, men sikkert en Forbedring, idet der derved bliver Overensstemmelse med de hidtil gældende Ekspropriationsbestemmelser.

§ 7 er en ret vigtig Tillægsbestemmelse til Lovforslaget, idet den aabner Adgang til ogsaa at yde Byggelaan i saadanne Tilfælde, hvor der afhændes Jord til allerede bestaaende Husmandsbrug. Jeg kan sige i al Almindelighed, at denne Bestemmelse fortjener at blive mødt med megen Sympati. Under de forhaandenværende Byggeforskelde maa man anse det for en Fordel, hvis de naturlige Forhold er af den Beskaffenhed, at der kan afstaa Jord til bestaaende Husmandsbrug, saaledes at man undgaar alt for store Byggeudgifter og kan indskrænke sig til at opføre Tillægsbygninger, Ladebygninger og lignende, til Avlsbygningerne og saaledes i Virkeligheden spare at opføre et nyt Stuehus. Jordlovsudvalget har under sit Arbejde haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og det har under Drøftelser denne Sag vedrørende fremhævet, at det naturligvis ikke er dets Mening, at hvor man f. Eks. ved Udstykning lægger 2 Tdr. Land til et bestaaende Husmandsbrug, der i Forvejen har 8 Tdr. Land, skal der absolut ydes Byggelaan til Opførelse af nye Bygninger; men hvor det omvendte er Tilfældet, at der lægges et større Stykke Jord til et mindre Brug, kan vedkommende Ejer komme til at staa overfor saa store Bygningsudvidelser, at det er rigtigt, at han ogsaa har Adgang til at faa et Tillægslaan i Henhold til denne Lovs Bestemmelser. Man har i dette høje Ting været enig om, at dette Ønske burde imødekommes, og ogsaa i Landstinget har der været Enighed derom.

Imidlertid er der under Sagens Drøftelse peget paa den Vanskelighed, at man ved at indføre denne Bestemmelse vil faa nogle ret indviklede Forhold, baade vedrørende Besiddelsen og vedrørende Priori-

tetsforholdene indenfor et saadant mindre Brug, der da vil komme til at bestaa af to Slags Jord, nemlig privat Ejendom og Jord, der er afstaaet i Henhold til Lov af 4. Oktober 1919, og egentlig ogsaa af to Slags Bygninger, nemlig dem, der var der i Forvejen, og dem, som der er anbragt Tillægslaan i, ligesom der vil blive lidt indviklede Prioritetsforhold. Man har været opmærksom paa dette Forhold, men for at faa fuldstændig klare juridiske Regler i den Henseende vilde det være nødvendigt at skride til ligefrem at sælge Jorden til den paagældende Jordbruger, altsaa afstaa den, saaledes at det blev fuldkommen privat Ejendom. Det har man imidlertid, der knyttede sig store Betænkeligheder til, og jeg formoder ogsaa, at man i dette Ting nærmest vil være af den Opfattelse, at det ikke vil være heldigt at gaa dertil. § 7 er derfor i Forslaget, som det her foreligger, affattet ganske paa samme Maade, som den er vedtaget her i Tinget, idet man ikke har kunnet finde en Form, hvorved man undgaar, at der bliver lidt indviklede Forhold baade med Hensyn til Besiddelsen og med Hensyn til Prioriteterne. Det kan siges at være uheldigt, men jeg tror, at Jordlovsudvalget ligesom ogsaa Ministeriet vil have Opmærksomheden henvendt paa, at denne Bestemmelse kun bliver anvendt, hvor der virkelig er naturlige Betingelser til Stede og ogsaa kan siges at være naturlig Trang til Stede derfor.

Foruden disse to Paragraffer, som er af ret stor Betydning, og som sikkert vil betyde en Gevinst for Ministeriet og for Jordlovsudvalget i deres Arbejde med denne Lovs Gennemførelse, blev der her i Folketinget indført to Paragraffer, §§ 8 og 9, som ikke findes i Lovforslaget, som det nu foreligger, idet man under Overvejelserne i Landstinget er blevet enig om, at disse Paragraffer helst burde udgaa. Den første af disse Paragraffer — jeg skal tillade mig at nævne dem, fordi jeg saa har gjort opmærksom paa, hvilke Forandringer der er foregaaet — gik ud paa, at Jordlovsudvalget i sit Arbejde skulde være fri for ved Udstykningsforretningerne at indhente den stedlige Kommunalbestyrelses Samtykke, og Hensigten dermed var at undgaa unødigt Sinkelse af Jordlovsudvalgets Arbejde. Jeg tilstaar, at jeg for mit Vedkommende straks har været noget betænkelig derved, og disse Betænkeligheder kom ogsaa frem under Drøftelsen i Landstinget. Selvfølgelig maa vi alle ønske, at disse Arbejder, naar de er planlagte og skal udføres, bliver gennemført saa hurtig som mulig, og ingen ønsker at